

*D'Adam au Messie,
ou l'esprit de Dieu comme guide historique du monde*

בראשית פרק א

(א) בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:
(ב) וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְהוֹ וּבְהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם:

▪ **רש"י בראשית פרק א פסוק ב**

ורוח אלהים מרחפת - כסא הכבוד עומד באויר ומרחף על פני המים ברוח פיו של הקב"ה ובמאמרו, כיונה המרחפת על הקן אקוביטי"ר בלע"ז [לכסות]:

ילקוט שמעוני תורה פרשת בראשית רמז ד

ריש לקיש פתר (...) ורוח אלהים מרחפת זה רוחו של משיח דכתיב ונחה עליו רוח ה' באיזה זכות ממשמת ובאה בזכות תשובה שנמשלה למים שנאמר שפכי כמים לבך ד"א ורוח אלהים זה רוחו של אדם הראשון דכתיב אחור וקדם צרתני אחור למעשה יום אחרון וקדם למעשה יום א'

Genèse, chapitre 1, versets 1 & 2

- 1) *Au commencement Dieu créa le ciel et la terre.*
- 2) *Or la terre était informe et vide, et les ténèbres (étaient) sur la face de l'abîme et l'esprit de Dieu planait sur la surface des eaux*

▪ **Commentaire de Rachi**

Et l'esprit de Dieu planait: Le trône de gloire se tient dans l'air et plane sur la surface des eaux, par le souffle de la bouche du Saint béni soit-il et par sa parole, telle une colombe qui plane sur le nid, "acover" (couvrir) en vieux français.

Yalkout Shimoni, Genèse, section 4

Rech Lakich enseignait : « *et l'esprit de Dieu planait* », c'est l'esprit du Messie, comme il est dit « *et l'esprit divin reposa sur lui* » ; par quel mérite (l'esprit divin repose t-il sur lui) ? Grâce au repentir qui est comparé à l'eau. Autre explication : « *l'esprit de Dieu planait* », c'est l'esprit d'Adam le premier homme, comme il est dit « *en dernier et en premier* », j'étais présent le dernier jour et le premier jour (de la création).